Rubai

İki Aylık Rubai ve Şiir Kültürü Dergisi
Sayı: 8 • Mart/Nisan 2022

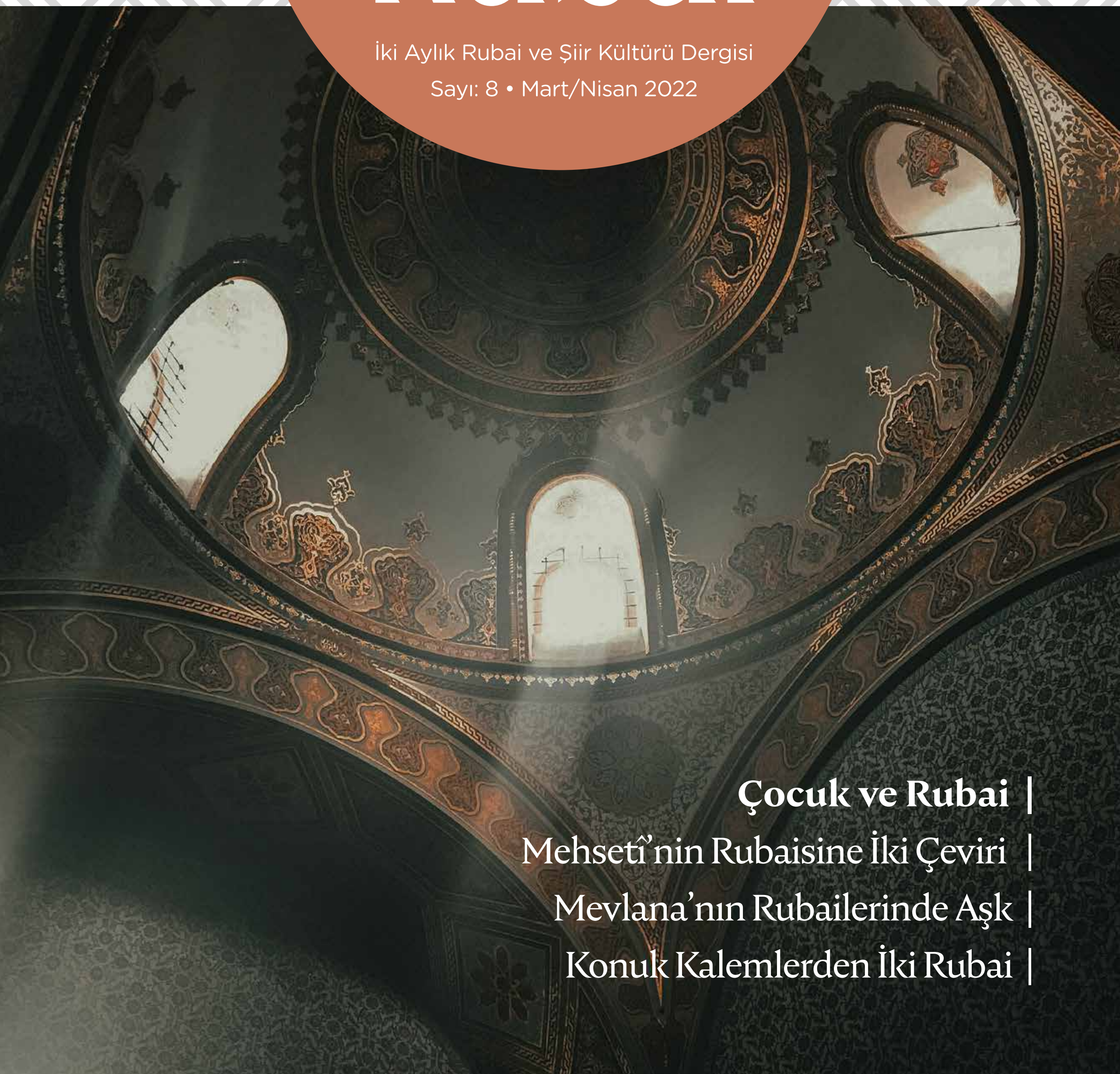

Çocuk ve Rubai |
Mehsetî'nin Rubaisine İki Çeviri |
Mevlana'nın Rubailerinde Aşk |
Konuk Kalemlerden İki Rubai |

Rubai

Rubai

İki Aylık Rubai ve Şiir Kültürü Dergisi
Sayı: 8 • Mart/Nisan 2022

www.rubaidergisi.com

Yayın Yönetmeni : **Ahmet Ziya Kahraman**
Yayın Danışmanı : **Tacettin Şimşek**
Son Okuma : **İbrahim Duran**
Web Geliştirici : **Adil Bayram**

Kapak : pexels.com

Şiirlerin ve yazıların sorumluluğu şair ve yazarlarına aittir. Tanıtım ve tahlil amacıyla kullanılacak küçük bölümler dışında dergi iktibas edilmemelidir. Her hakkı mahfuzdur.

Geleneği Sahiplenmek

Rubainin Değerli Dostları,

İkinci yılın ikinci sayısında sizleri sevgi ve saygıyla selamlıyoruz.

Nasip edene sonsuz şükür!

Sanat çevrelerinde iki temel tavırdan söz edilebilir:

Geleneği reddederek yeni bir gelenek kurmak ya da geleneği çağın getirdikleriyle yorumlayarak yeniden üretmek...

Sanatçı, gücü nispetinde bu iki tavırdan birini tercih ederek kendini gerçekleştirir.

Yaşadığı dönemin şiirini yazarken geleneği sahiplenmek (eskilerin deyimiyle temellük) ve ondan yararlanmak, medeniyetin devamlılığı açısından önemlidir.

Fazıl Hüsnü Dağlarca'nın (1914-2008) genç şairlere vezin alıştırması niteliğinde bir öğüdü vardır ki, bugün kabul etmek de uygulamak da çok zordur.

"Elli tane kalın defter alacaksın. Her defter en az yüz sayfalık olacak. Bu defterlerden her birinin üstüne Türkçemizde en çok kullanılan 15 hece, 35 de aruz kalıbını yazacaksın. Her defteri o kalıpla yazılmış şiirlerle dolduracaksın. Her dizeyi mezar taşına yazar gibi özene bezene yazacaksın. Defteri bana getireceksin, bakacağım. Her defter vezin ya da başka yanlışlar yapılmadan doldurulmuş mu? Doldurulmuşsa bu elli defteri yırtacaksın, istediğin gibi şiir yazmaya başlayacaksın."

"Vezinsiz ve kafiyesiz yazacağımıza göre ne diye böyle çaba gösterelim?" diyen gençlere de şu cevabı verir: "Bunlar senin elinin sertliğini, dile olan yabancılığını alacak. Sözcüklerin gerçek ağırlıklarını parmaklarında duyacaksın. Yazarken serbest şiirde de bir başka ölçü olduğunu göreceksin."

Sözlerini şöyle bağlar Dağlarca: "Aruzu bilmeyen, heceyi bilmeyen biri, şiire yakın olamaz."

Bugün son sözü ölümü üzerine Şeyh Galib'in edebiyatımızdaki en güzel mersiyelerden birini yazdığı Esrar Dede (1748- 1797) söylesin:

Âşık mısın ey dil acaba n'oldu sana
Bitmez mi bu sevda bu hevâ n'oldu sana
Dîvâne misin bir nefes ârâmın yok
Derk eylemedim gitti eyâ n'oldu sana

Yeni sayıda buluşmak ümidiyle.

Bismillah.

Mevlâna'nın Rubailerinde İlahî Aşk

Ayşe Tokat Yılmaz

> Aşk ateşi âşıktan önce sevgiliye düşer. Sevilen varlık aşk ateşi ile kıvama gelince âşıkları celbeder. Bunun örneği mum ve pervanedir.

İlahi Aşkı Anlamak

Mevlâna'nın bahsettiği aşk ilahi aşktır. Mevlâna bu yüzden "Aşkı ilahi aşk konusunda öne çıkanlar konuşabilir." der. Gerçekten aranan, amacı net olan, ulaşılmaya çalışılan aşk, Hz. İbrahim örneğinde görüldüğü gibi "Batanları sevmem." diyebilme yolunda ilerleyen aşktır. Çünkü aşkın yöneldiği Allah her bir sevgiliden daha sevgilidir.

"Allah aşkından bir ziyan göremezsin. Cansız nasıl kalabilirsin? Onun aşkıyla can olacaksın, sen önce yeryüzüne gökten gelmiştin, sonunda gene yeryüzünden göğe yükseleceksin." (Mevlana, 2001, b.676).

Allah aşkı insanı hiçbir zaman zarara uğratmaz. Allah aşkı insana can verir. Ten kılıfının içinde öyle bir hazine vardır ki o hazineyi görmek gerekir. O hazine insanı yüce yaratıcısına yaklaştırır. Bedenimizin canlılık kazanması, ruhumuzun tesir gücüne bağlıdır. Ruhumuzu bedenimize

عارفان که جام حق نوشیده اند
رازها دانسته و پوش

عارفان را سرمه هست آن بجوی
تا که دریا گردد آن جش

عارفان را غاز گشته هوشمند
از غم احوال آخر فا

من ز شه بر می نگردانم بصر
من چو مشرک روی با

عارف از معروف بس درخواست کرد
که رفیق ما تو اندر کرم و

hâkim kılmak gerekir. Can bu ten kafesinden kurtulmak için yüce makamlara selam göndermek ister. Ruhlar, Âlemi Ervah'ta yaratıldı. İslam inancına göre ruhun yaratıldığı yer gökyüzüdür. Ruh beden kafesinden kurtulunca tekrar göğe yükselecektir.

"Onun aşk yolunda en önce gidenlerden değilsen, sakın aşktan söz açma. Eğer mum gibi aydınlatmak istiyorsan kendini pervane gibi alevin içine at." (Mevlana, 2001, b.1095).

Kâinatın sahibi kendini sevenleri sever. Rabbani buyruklarına tam teslimiyet gösterenlerden hoşnut olur. Onun buyruklarına uymak onun aşkında önde gitmek manasına gelir. Bu gerçek ayet-i kerimede şöyle ifade edilmektedir:

"Ey iman edenler! Sizden kim dininden dönerse (bilsin ki) Allah sevdiği ve kendisini seven müminlere karşı alçak gönüllü (şefkatli), kâfirlere karşı onurlu ve zorlu bir toplum getirilecektir. (Bunlar) Allah yolunda cihat ederler ve hiçbir kınayanın kınamasından korkmazlar. (Hiçbir kimsenin kınamasına aldırmazlar) Bu, Allah'ın dilediğine verdiği lütfudur." Ayetteki "Allah'ın lütfu ve ilmi geniştir." (Maide, 5/54) gerçeğini şair şu şekilde ifade eder:

"Aşk odu evvel düşer mâşuka, ondan âşıka
Şem'i gör ki yanmadan yandırmadı pervâneyi" (Konuk, 2008, s.524).

Aşk ateşi âşıktan önce sevgiliye düşer. Sevilen varlık aşk ateşi ile kıvama gelince âşıkları celbeder. Bunun örneği mum ve pervanedir. Mum ışığı yanmadan pervaneler üşüşmez. Sevgilinin daveti olmadan seven bende olmaz. Bunun içindir ki Allah'ın bize karşı duyduğu sevgi, bizim için düşündüğü iyilik, bize bahşetmek için yarattığı nimetler, bizim bilip de düşünemeyeceğimiz kadar sonsuzdur. Kendini Allah'a ait hissedenler Allah'ın himayesini hak ederler. Allah'ın sevgili kulları Allah'ın affına, ihsanına, lütfuna ve yardımına iştiyak duyarlar. Allah da kendine içtenlikle yönelenlerin iştiyaklısı ve arzulayıcısı olur.

Gönlünü gönül çalan sevgiliye veren âşıklar, sevgililerini candan severler. Bir insan gerçekten sevdi mi bu, sevgilisi tarafından aynı derin aşkla sevilmeyi hazırlar.

Âşık kimse hakikatte maşuktur. Bir açıdan seven diğer yandan sevilen olmak anlamına gelen âşıklık ve maşukluk iki tarafta birden mevcuttur. Aslında sevmek de sevilmek de Allah'tandır. Seven de sevilen de Hakk'tır (Rifai, 1972, s.244. 409).

Hakiki aşkı elde eden âşıklar, Allah'ın hem seven hem de sevilen olduğunu idrak eder, içimizdeki ilahi sevdayı doğuran gücün Hak olduğuna inanırlar. Aşk yolunda en önde olmak isterler.

"Ben aşkın âşıkıyım, aşk da benim aşığım ol-

muştur. Ten canın âşıkı, can da tenin âşıkı oldu. Bazen ben, iki kolumu aşkın boynuna dolarım, bazen da o gönül alan güzellikler gibi benim boynuma sarılır." (Mevlana, 2001, b.1648)

Mevlâna'nın kastettiği, ilahi aşka âşık olma durumudur. Buna göre her kim Hakk'ı çok severse Allah da onu sever. "Her şey zıddı ile bilinir." kozmik ilkesi gereğince âşık olmak, aynı zamanda maşuk olmayı gerektirir. Bu durum kâinatın her yerinde cari olan bir ilkedir. Mevlâna'ya göre insanın değeri, peşinde koştuğu şeyden ibarettir. Neyin peşinde koşuyorsa o şey de o koşanı istiyor demektir. Bu açıdan Mevlâna insanı kendisine cezbeden, ondaki benlik değişimini tetikleyen ve bunu yaşatan varlığın Allah olduğunu söylemektedir. Dolayısıyla gerçek âşık kullar değil, bizzat Allah'tır. Bu nedenle sâlike, himmetini O yüce varlığa yöneltmesi noktasında şu tavsiyelerde bulunur:

"Ey sâlik, sen kendini kontrol et. Eğer sende Hakk'a karşı bir aşk ve muhabbet hissi varsa bil ki Hak senin âşıkındır. Mademki âşık Hak'tır ve tüm tasarruflar Hak'tandır, o hâlde sen de kendi aşkını rehber ittihaz edin, sus ve kulaktan ibaret ol! Mademki senin kulağını çeken Hak'tır, yani senin bütün hâl ve hareketlerinde tasarruf sahibi olan Hak'tır, o hâlde kendini O'nun tasarrufuna terk et. Baştan ayağa kadar kulak ol! Bırak ki seni istediği kadar ve istediği yere kadar çeksin." (Konuk, s.524).

Her insan bu sonsuz sevgiden nasibini almalıdır. Ancak bu sevgi azalmayan, tükenmeyen, hiçbir şekilde zedelenmeyen hakiki sevgi olmalıdır.

Aşkın Allah ile insan arasında sürekli bir bağ işlevi gördüğü kanısını taşıyan Mevlâna için, Allah-insan ilişkisi aşk merkezli düşünülmesi hâlinde daha net anlaşılır. Yine bu bağlamda Afifî'nin Gazalî'ye atıfla ortaya koyduğu aşağıdaki ifadeleri de anmakta yarar vardır:

"Kul kendi varlığını severse Allah Teâlâ'yı sever, çünkü o varlığı ona bahşeden O'dur. Aynı şekilde varlığının devamını severse yine Allah Teâlâ'yı sevmiş olur. Zira vücuduna devam ihsan eden O'dur. Keza kendisine ihsanda bulunanı severse nimetleri bol bol ihsan eden Allah Teâlâ'yı sever. Yine kul güzel olanı, cemali severse her güzelliğin kaynağı olan Allah Teâlâ'yı sever."

İlahi aşk ve maşuk her şeyin üstünde ve içindedir. İnsan kendisini yoktan var edeni nasıl sevmez? Bu sevgi, aslında onun özündedir, her şeyin sonu ona varır.

Mevlâna yalnızca düşünerek değil, aynı zamanda yaşayarak aşkın ne olduğu konusunda bilgi sunma amacındadır. Mevlâna'ya göre aşk, tanımlanması en zor kavramdır. Buna

rağmen samimi ve hassas bir kimse için en kolay tecrübe edilen şeydir. Başka bir deyişle Mevlâna, aşkı tariflere sığdıramaz ama tesirini, aşkın gücünü anlatmadan edemez. Ona göre kâinatın yaratılış sebebi olan aşk, yine kâinatın intizamı ve devamı konusunda sonsuz cazibesiyle birleştirici bir güçtür.

Mevlâna aşkı tanımlama konusunda asla alçakgönüllü olmayı elden bırakmaz. Gerçi aşkın ne olduğunu aşka sormak gerekir (Yasa, 2010) ama yine de aşkın ne olduğu konusunda Allah'a atıfla şu ifadelere yer verir:

"Senin aşkında, gerçeği araştırmak, gerçeği bilmeye uğraşmak yersizdir, hatadır. Çünkü aşk ilmi de irfanı da geride bırakmıştır. Aşk nedir? Marifet nedir? Biz kimi anlayabiliyoruz, kimi bilemiyoruz? Aslında bir tek bulanacak ve bilinecek biri var. İki dünya da onun yüzünden feryat etmededir. Ortada yalnız o var. O! Bizim bilgimiz ise yok. Biz, o, var olanı, ne bilebiliyoruz ne de anlayabiliyoruz." (Mevlâna, 2001, b.1432).

Aşk bir bilgi kaynağıdır, bilgi getirir. Rasyonalist insan bu bilgi aracını çoktan unuttu, nörolojik sinir uçlarının taşıdığı bilgiye hapsoldu. Aşkın ardından bilgi gelir. Tabii burada bahsedilen marifet anlamındaki ezoterik bilgi, sır bilgisidir. Çünkü hakikatin yüzündeki perdeler birer birer aşk ile kaldırılacaktır. İzafi âlemde bütün hakikatler örtülüdür, mutlak âlemde ise apaçıktır. Keşfu'l-mahcûb, yani örtülerin kaldırılmasından sonra çıplak hakikat ile yüz yüze gelinecek ve bu müşahede hâli kişiyi hayrete düşürecektir. Burada ise dil tutulması başlar, kelam biter. Sessizliğin dili devreye girer. Ariflerin aşk tarifi bundan dolayı dile gelemez. Bundan dolayı Mevlâna aşkın ne olduğunu sorar. Burada aşkı dile getirmekle sadece ona işaret etmiş olur.

Mevlâna'nın "Sus artık!" sözü bu temaşa salonunda ses çıkarmadan, gürültü yapmadan bir makamda oturmak demektir. O makamda da yalnızca aranacak, bulunması gereken gerçek sevgilidir. Hak aşığının dilindeki "Ey Rabbim, sensin benim maksudum, nihai gayem" virdde ifadesini bulduğu gibi, varoluşun gayesi O'dur, Hû'dur. İnsanın mutlak ontolojik mutluluğa ve huzura erişi yine o kaynağa yani Allah'a erişmesiyle mümkün olacaktır. Bunun dışındaki bütün sevgi denemeleri, öğrenilen bilgiler mutlak değil izafidir ve geçicidir. Allah'ı bilgiyle öğrenemeyiz, O'nu bilmek kalp ile aşk ile olur.

Kalp dönüşüm kabul eden yer demektir. Dolayısıyla tecelligâh-ı ilahi yani ilahi âlemin tecelli ettiği mekândır. Allah hiçbir mekâna, hiçbir zamana sığmayan bir özelliğe sahiptir. Fakat bazı hadis-i kutsilerde Cenab-ı Allah'ın kendisine bir mekân ittihaz ettiği de görülmektedir: "Ben hiçbir yere sığmam, sadece

mümin kulumun kalbine sığarım."

Aşkın mekânı olarak görülen kalp, aynı zamanda Beytullah'tır, yani Allah'ın ikamet ettiği yerdir. İşte bu kalp tasavvufta en önemli bilgi kaynaklarından biridir. "Onların kalpleri vardır, aklederler" (Hac, 46) ayetinde olduğu üzere aslında akletme dediğimiz eylem kalbin bir işlevidir. Kalp de insanı yüce sevgiliye götürür (Kılıç, Mahmud Erol, 2007, s.179-190).

Mevlâna aşkın temel bir gereksinim olduğu kanısındadır. O taşıdığı bu kanıyı şu sözleriyle dile getirmektedir: "Ey aşk, bütün canlar senin canının eseridir. Ey aşk, zevkler, güzellikler senin güzellik kaynağındır. Ey aşk, bütün altınlar senin madenindendir. Sen giyimlisin, senin her şeyin var, bütün insanlar sana muhtaçtır, hepsi senin çıplağındır, hepsini sen giydirdin sen kuşatırsın." (2001, b.782).

Mevlâna aşka yönelik yaptığı gereksinim vurgusunu çıplak kavramıyla güçlendirir. Allah bilinmezlik âleminde kendi hâlinde müstağrak iken daha sonra bilinmeyi istemesi üzerine kendisinden ilk belirlenim taayün-i evvel denilen bir oluştan neşet eder. Bu eylem onun bazı özelliklerinin O'na bir isim kazandırmasına yol açar. İşte O'nun sevme özelliği, sıfatı O'nun el-Vedud olarak isimlendirilmesini, daha doğrusu O'nun kendisini bu isimle isimlendirmesini doğurdu. Sonra yaratmalar başladı. Bu sevgi O'ndan ilk yaratılan şeyin insanın hakikati olmasını sağladı. Diğerleri hep ondan sonra geldiler. İnsan-ı Kamil-i Hakiki veya Âdem-i Hakiki denilen bu primitive insan, Allah'ın kendisine ayna olarak aldığı varlık oldu. Sufiler daha Hz. Âdem fiziki olarak yeryüzünde yaratılmadan evvel var olan bu hakikati bir tür Logos ile açıklar ki bunun adı Hakikat-i Muhammediye mertebesidir. Allah aşkı beraberinde Hz. Muhammed'in sevgisini de beraber getirir. Aşktan kasıt Allah aşkıdır (Kılıç, 2007, s.176).

Aşka ilişkin yukarıdaki ifadelerin Mevlâna için değeri kuskusuz son derece büyüktür. Ancak Mevlâna, anılan ifadelerin aşkı tanımlamada aracı bir rol üstlenebileceği gerçeğinin de farkındadır. Bu nedenle Mevlâna'nın aşkın ne olduğunu sorgulamadan edemediği görülmektedir (Yasa, 2010, s.23). Nitekim anılan bağlamda son derece anlamlı bir soruyu şöyle dile getirir:

"Ey aşk, sen ne biçim şeysin ki, evrende var olan her şey sensin. Neşelerimiz, kederlerimiz senden olduğu gibi toplum hayatımızdaki dağınıklıklar, perişanlıklar da senden. Sanki sen evde oturuyorsun ve herkes senin kapıcın, sanki sen annesin ve bütün insanlar senin çocukların." (Mevlana, 2001, b.781).

"Aşk herhangi bir zaman yerinden kalkıp iki ayağının altından toz kaldırmak değildir.

Aşk, sema etmeye başladığın zaman can feda etmek ve iki cihandan geçmektir." (Mevlana, 2001, b.2211).

İlahi aşk insanı hem bu dünyadan hem de cennetin güzelliklerinden vazgeçirir. Aşk Hallac-ı Mansur gibi canını hiçe saymaktır.

"Aşk sonsuzdur, aşkın dili kıyısı yoktur. O pek büyük bir denizdir, hem de muallakta duran bir denizdir. Aşk kadim olan, önüne ön atmayan Hakk'ın sırlarıdır. Bütün canlar o denize dalmıştır, o denizde oturmaktadırlar. O denizin bir damlası ümit olup geriye kalanı hep korkudur." (Mevlana, 2001, b.1470).

Mevlâna'nın aşk için yapmış olduğu bu tanımda, aşkın özünün Allah olduğunu ve Allah katında bir nur ile nurlandığını belirtmektedir. Kur'an-ı Kerim'de buyrulduğu gibi her varlıkta aşk mevcuttur. Aşk ile her varlık daima Hakk'ı zikretmektedir. Aşk hem varlığın esası hem de varlıkların var olma sebebi olduğu için derin bir etki gücüne sahiptir. Bu güç herkesin keşfedemediği bir sırdır. Mevlâna bu sırrı şu şekilde anlatır:

"Aşk yolunda bir sır vardır; fakat bir dava, bir yorum yoktur. Gerçekten de aşk fetvaya cevap vermez; bu mesele, yokluk meselesidir, varlık meselesi değildir." (2001, b.409) b.344).

Aşkın ne olduğunu anladıktan sonra Mevlâna aşkla beraber olmayı ve aşkı yaşamayı tavsiye eder:

"Aşkla beraber ol, birlikte yaşa. Çünkü aşk, canın cevheri, özü, mayasıdır. Gelip geçici sevdaların peşinde koşma; sonsuza kadar senin olacak dostu ara. Canına dert olana, can diye seslenme. Eğer o senin ekmeğin bile olsa, onu kendine haram kıl. " (2001, b.344).

(Ayşe Tokat Yılmaz, Mevlâna'nın Rubailerinde İlâhî Aşk, Süleyman Demirel Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi, Isparta 2015, ss.91-96)
(Düzenlenmiştir.)

KAYNAKLAR

Kılıç, Mahmud Erol (2007). *Sûfi ve Şiir,* İstanbul: İnsan Yayınları.
Konuk, Ahmet Avni (2008). *Mesnevî-i Şerif Şerhi,* İstanbul: Mevlana Kitabevi.
Mevlâna Celâleddin Rûmî (2001). *Rubailer,* çev. Şefik Can, Ankara: Kültür Bakanlığı Yayınları.
Rifai, Kenan (1972). *Şerhli Mesnevi-i Şerif,* İstanbul: Kubbealtı Neşriyat.
Yasa, Metin (2010). *Rubâiler Işığında Mevlâna'da Aşk ve İşlevi,* Ankara: Elips Yayınları.

EKREM KILIÇ

(1944-2018)

Sivas'ın Hafik ilçesinde doğdu. Çocukluğu Osmancık, Alaca ve Merzifon'da geçti. Liseyi Trabzon'da okudu. İşletme dalında yükseköğrenim gördü. 1960'da Amasya'da devlet memurluğuna başladı. Uzun yıllar Batman'da görev yaptı. Siirt'te Vakıflar Öğrenci Yurdu Müdürü, İl Kültür Müdürü, Harran Üniversitesi'nde İdarî-Malî İşler Daire Başkanı, Genel Sekreter Yardımcısı gibi görevlerde bulundu. 1997'de emekliye ayrıldı.

Seyfeddin Yağmur, Abdulkadir Bilgici, Abdullah Kurudere gibi takma adlar kullandı. Şanlıurfa'da öldü.

19'u hiciv olmak üzere 113 rubai yazdı. Bir Gül Sunabildik adlı e-kitapta bir araya getirilen rubailerden dördü Alâaddin Yavaşca, biri de İsmail Baha Sürelsan tarafından bestelendi.

Şiir Kitapları: Bir Ayrı Âlemin Dili (Aruz), Bir Gül Sunabildik (Aruz, [Kıtalar, Rubailer ve Tuyuğlar]), Bir Gün Göklere de Kavuşacağız (Hece), Ağız Tadı (Serbest).

Yağmur yağıyor, başladı asfalt kokusu.
Yok burda o toprak, o ağaçlar, yok o su!
Sâkinleri, her şey gibi sun'î, şehrin;
Yalnız yaşayan bir yığın, evler dolusu...

YUSUF DURSUN

(doğ. 1949)

Yozgat Musabeyli'de doğdu. Yozgat Öğretmen Okulunu, Erzurum Eğitim Enstitüsü Türkçe Bölümünü, Anadolu Üniversitesi Lisans Tamamlama Programını bitirdi. Tunceli, Tokat, Uşak, Samsun ve Elazığ'da Türkçe/Edebiyat öğretmenliği yaptı. 1996'da emekli oldu. Özel kuruluşlarda öğretmenlik yaptı.

İlk yazısı 1974'te Türk Edebiyatı dergisinde, ilk şiiri, 1984'te Töre dergisinde yayımlandı. İlk şiir kitabı 1994'te basıldı.

Çocuk edebiyatı alanında şiir, masal, hikâye ve roman türlerinde kitaplar kaleme aldı.

2009 ESKADER (Edebiyat Sanat Kültür Araştırmaları Derneği) Çocuk Edebiyatı Ödülü'ne layık görüldü.

Yayımlanmış şiir kitaplarından bazıları:

Zaman Perdesinde Değirmen Taşı, Ninnilerde Büyümek, Bir Goncadır Peygamberim, Peygamber Çiçekleri, Yıldız Gözlü Melek Yüzlü Şiirler, Kuş Yuvası Yüreğim, Aşk İsterse, Gönül Coğrafyası, Yarınlarla Gel, Babamın Oyuncakları, Benim Canım Anadolu'm, Benim Babam Biricik, Önce Vatan.

Kar Rubaileri

I

Bir damla suyum... Okyanus annem sayılır.
Kar tânesiyim... Kuş tüyü gövdem sayılır.
Gökten yere, yerden göğe savrulmadayım,
Öksüz gibiyim... Yaş dökerim, nem sayılır.

II

Rabb'in bütün âlemlere merhameti var,
Zincirleri birden kırılan vakte kadar,
Zindandaki rü'yâları kurtarmak için,
Nefret dolu dünyâlara kar yağmada, kar.

Çocuk ve Rubai

Tacettin Şimşek

Serçe Alfabesi

Tüm annelerin
ninni karışmış sesine
Sözler dolaşır döner
gider adresine
Benzetti bugün “cimcime” derken
teyzem
Alfabemi
bir serçenin alfabesine

Güfteden Besteye

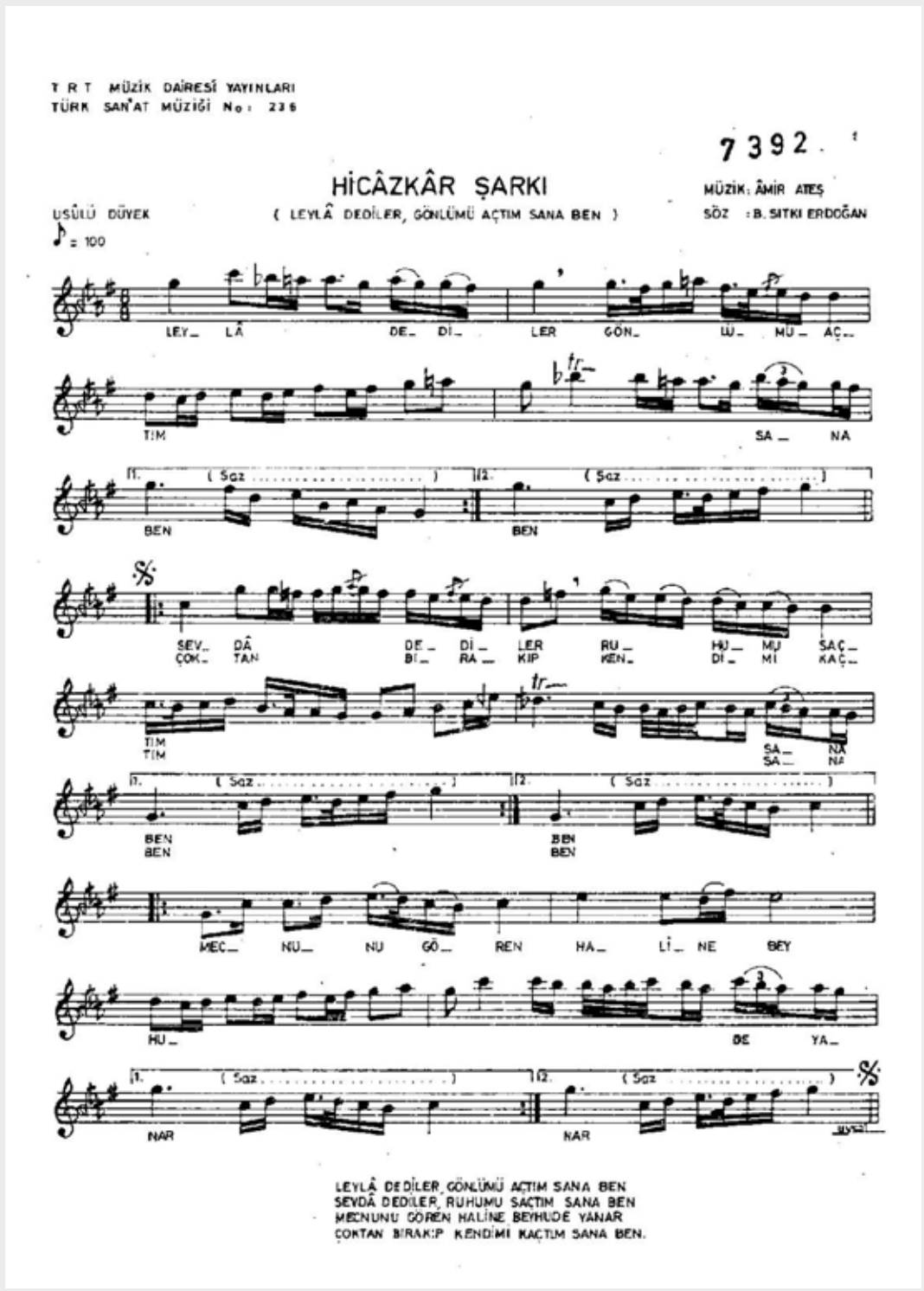

Leyla Dediler; Gönlümü Açtım Sana Ben

Leyla dediler gönlümü açtım sana ben
Sevda dediler ruhumu saçtım sana ben
Mecnun'u gören hâline beyhude yanar
Çoktan bırakıp kendimi kaçtım sana ben

Güfte : Bekir Sıtkı Erdoğan

Beste : Âmir Ateş

Makam : Hicazkâr

Usûl : Düyek

BİR RÜBAİ 2 ÇEVİRİ

Rûz-i ezel âmedem nişân-ı gam-ı to

Cân tâ be ebed bûd mekân-ı gam-ı to

Men cân ü dil hıvîş ez ân dârem dûst

În dâğ-ı to dâred ân nişân-ı gam-ı to

Genceli Mehsetî (12.yy)

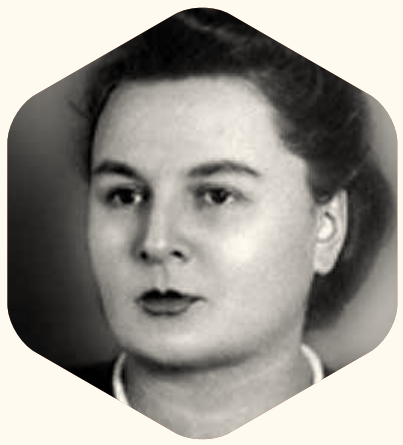

1

Könlüm qəminə olmuş əzəldən məskən,

Canda əbədi qəminlə dost oldum mən.

Sevdim canımı, könlümü ondan ötrü,

Var bunda dağın, onda nişan dərdindən.

Nigâr Refibeyli (1913-1981)

2

Geldim ki ezelden kederin bende nişan

Can sonsuza dek derdine en gözde mekân

Candan ve gönülden sana dost oldum ben

Senden bir üzüntü kaldı kalbimde nişan

Tacettin Şimşek (1961-)

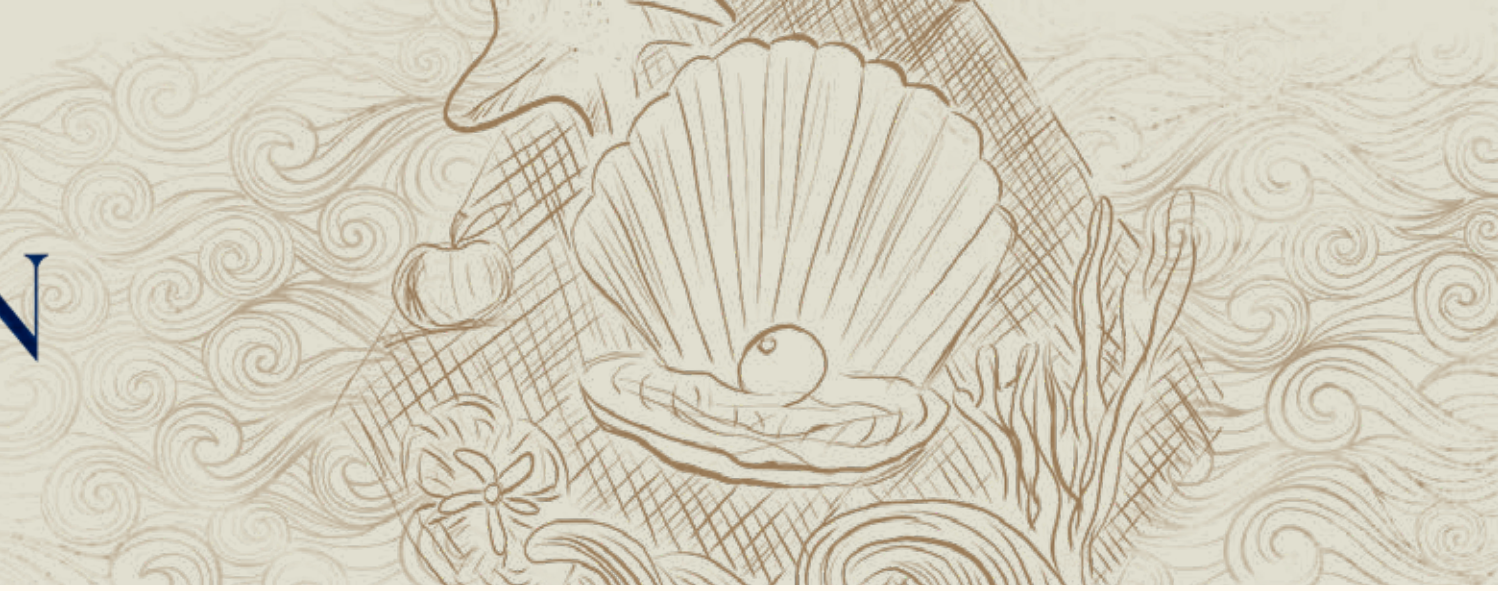

Yaşlanmak Bu mu?

Biz miydik
o söz mabedinin bekçileri
Hem hayli hayalci
hem de gerçekçileri
Çoktan beri
çevrem anılar mahşeridir
Ruhumda gezinmekte
rüya çerçileri

Hasta Gözüyle

Akşamları estiğinde
rüzgâr hasta
Besbelli keder yüklü
yağan kar hasta
Bir biz değiliz hasta olan
dertli olan
Evler kapılar hasta
duvarlar hasta

Gelgitlerle Bir Ömür

Öğrencimiz oldu
bazı mürşitlerimiz
Binlerce melek
yeminli şahitlerimiz
Geçtik iki dünya arasından
yorgun
Savruldu ömür
bitmedi gelgitlerimiz

Dünya Hasta

Anneyle babaydı sanki
gerçekle rüya
Onlarsız ömür
benzedi dipsiz kuyuya
Hastaysa bir anne
tüm bir ev hasta olur
Şayet baba hastaysa
bütün bir dünya

(12 Şubat 2022, Konya Ereğli Devlet Hastanesi)

Sevda

Sevda içimizde saf ipek örtü değil
Sis perdesi ardı, bir garip dürtü değil
Sevda, gecenin açık seçik sevgilisi
Tarihteki kavganın akın yurdu değil

Rubai

En gizli lisanın gözesinden yeşerir
Her yerde rubai denilen eski şiir
Efkârla büyür, aşkla yanar, bir hiç olur
Gerçek mi erenler? Ne menem şey bu sihir?

Mâzî Cenneti

Çağ, gömdüğümüz günlerin altında bugün
Gürz paslı, barut nemli, kılıç kında bugün
Korkardı karanlık ve zulüm hep senden
Başlarda dimağlar karışık, dünde bugün

Göğe Çıkalım

Davran be! Kızıl elma masal kalmamalı
Görkemli esaret bize yâr olmamalı
Gökkubbe yakın, haydi vefakâr atlar
Taptaze ümit -*Altın Işık*- solmamalı.

AŞKİSTAN

MUHSİN İLYAS SUBAŞI

Gitmekteyim

Ben, bir kırılmış mızraba benzer haldeyim,
Her gün nice kalbin ateşinden teldeyim,
Sen, güllerinin râyihasından doğuver;
Ben, kavgamı kendimle yapıp gitmekteyim.

Aşktır Bu

Yer yer götürür bizleri kaç kahra vurur,
Gönlünde yeşertir, nice dertten doğurur,
İsterse onun bastığı her yer değişir;
Aşktır bu, tutarsan eteğinden, kavurur!

Vefa Takvimi

OCAK-ŞUBAT AYLARINDA DOĞUM/ÖLÜM TARİHİ OLAN, RUBAİ YAZMIŞ ŞAİRLER

DOĞUM TARİHLERİ

1 Mart 1926	Cahit Öney
2 Nisan 1944	Ekrem Kılıç
13 Nisan 1914	Orhan Veli Kanık
26 Nisan 1936	Yılmaz Karakoyunlu

ÖLÜM TARİHLERİ

3 Mart 1989	Tahsin Banguoğlu
30 Mart 1631	Azmizâde Hâletî
2 Nisan 2013	Kenan Seyithanoğlu
12 Nisan 1712	Nabi
12 Nisan 1893	Muallim Naci

Rubai ailesi olarak vefat eden şairlerimizi rahmetle anıyor;
hayatta olan şairlerimize bereketli, sağlıklı, uzun bir ömür diliyoruz.

KONUK KALEMLER

Rubai soframıza tüm dostlarımızı davet etmiştik.
Bu sayfa, yaptığımız davete icabet edenleri misafir ediyor.

Câhil küçücük lezzete mestâne kalır
Âsârı söner, varlığı vîrâne kalır
Şâir ecelin elinde mahkûm gider
Gök kubbede bir mısra'-ı şâhâne kalır

Muhammed Hikmet

Ölünün Ardından

Bir elçi gelip rûhunu almış da bugün
Gurbet sona ermiş, biri göçmekte bugün
Cennet ya cehennem; bunu bilsen ne çıkar
Âlem bile ibretle devinmekte bugün

Ömer Topal

Rubai Kitaplığı

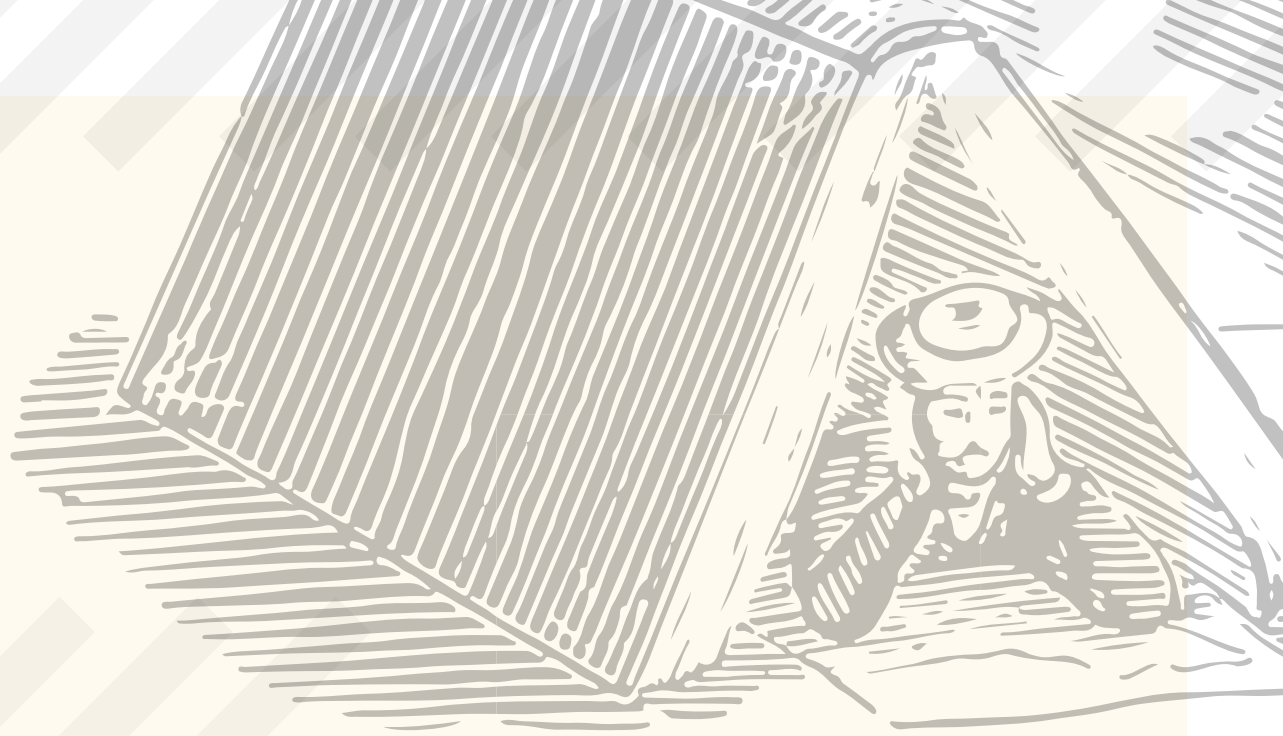

İstanbul'dan Rubailer

Şairi : Cevat Bayraktar
Yayınevi : Çatı Kitap
Basım Yeri : İstanbul
Basım Yılı : 2013
Sayfa Sayısı : 80

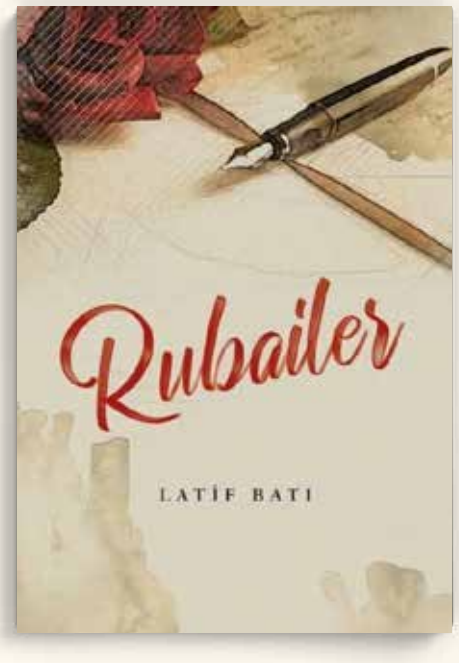

Rubailer

Şairi : Latif Batı
Yayınevi : Meneviş Kitapları
Basım Yeri : Ankara
Basım Yılı : 2021
Sayfa Sayısı : 120

Rubailerinizin değerlendirilmesini ya
da yayımlanmasını isterseniz aşağıdaki
e-posta adresine gönderebilirsiniz.

Şiirle kalmanız dileğiyle...

rubaidergisi@gmail.com